

Akademie výtvarných umění v Praze
Studijní program Výtvarná umění
Ateliér Sochařství I. / škola Lukáše Rittsteina

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Anachron **The Anachron**

Vypracoval: Michal Č. Šembera
Vedoucí diplomové práce: Mgr. akad. soch. Lukáš Rittstein
Oponent diplomové práce: MgA. Evžen Šimera, Ph.D.

Akademický rok 2019/2020

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci s názvem Anachron zpracoval samostatně pod vedením Mgr. et Mgr. Václava Janoščíka, Ph.D. na základě pramenů a literatury uvedených v seznamu použitých zdrojů.

podpis:

ANOTACE

Procesuální plastiky cyklu Anachron jsou z trvale udržitelných biotopů, v nichž jsou kombinovány organické formy živých rostlin s minimalistickou geometrií, případně s architektonickým historizujícím tvaroslovím. Světelná instalace dodává vzhled modernistických světelných plastik, zároveň však jde o ryze funkční prvek, umožňující existenci rostlin. Na objektech je možné nalézt náznaky anorganického rozpadu, který představuje zdánlivý protiklad organického růstu, ve skutečnosti však oba principy bytostně souvisí.

Klíčová slova: Anachron, Asambláž, Člověk, Příroda, Mechanika

ANNOTATION

The processual statues of The Anachron series are made from sustainable biotops. Organic forms of living plants are combined with minimalist geometry eventually with architectural historicizing morphology. The light installation adds a look of modernist light sculptures at the same time it is concurrently a purely functional element enabling an existence of plants. Signs of inorganic decay can be found on the objects what is the apparent opposite of organic growth however in reality both principles are intrinsically connected.

Key words: Anachron, Assemblage, Man, Nature, Machine

PODĚKOVÁNÍ

Velmi děkuji vedoucímu mé diplomové práce Mgr. akad. soch. Lukášovi Rittsteinovi za ochotu a metodické vedení v průběhu tvorby. Také děkuji konzultantovi teoretické diplomové práce Mgr. et Mgr. Václavovi Janoščíkovi Ph.D. za předání cenných rad a zkušeností. Dále bych chtěl poděkovat oponentovi diplomové práce MgA. Evženovi Šimerovi, Ph.D. za zájem a inspirativní konzultace. Závěrem bych chtěl také poděkovat mým rodičům i mé milované ženě za trpělivost a víru v mé schopnosti.

OBSAH

Úvod	6
Téma	7
Anachronická společnost	8
Proces	9
Prostředky	9
Souvislosti	10
Závěr	12
Seznam použitých zdrojů	13
Obrazová dokumentace	14

Úvod

Znalost historie, přítomnosti a budoucnosti je pro každého z nás velice nejistá. To co bylo, se možná nestalo. To co se právě děje, se děje jen v mezích toho, jak jsme kognitivně schopni realitu zpracovat. A to co se stane? Nikdo neví. A tak hromadíme současnost, minulost i představu o budoucnosti, abychom si vytvořili přijatelný obraz našeho života a jeho směřování. Cyklus Anachron se stává vnímavou asambláží. Pojítkem přírody, člověka a pokroku. Minulosti, přítomnosti a budoucnosti. Schopnost vnímat obecnou formu lidské bytosti by bylo to, co spojuje lidi s jejich žijícím okolím. Společná forma bytí ve světě jako konkrétní tělo.¹

Důležitou stránkou této práce je porozumět kombinaci zdánlivě neslučitelných elementů, které mohou žít v dokonale komplexní harmonii. A to v symbióze tvaru, materiálu, dobovosti i funkce. Zároveň linie času už není linií, ale kruhem. Prstencem kolem našeho uceleného vnitřního světa. Tato práce je nápadná svou asambláží prvků, jako semínko nového přístupu. Jenž je nám skryt, i když nás obklopuje po celou dobu našeho života. Dokážeme si, že anachronní asambláž má své důležité místo v soudobém kulturním myšlení i prostoru dnešní doby.

Otázkou je jak bude vypadat naše skutečná budoucnost v rámci tvořivých představ. A pokud budoucnost bude zcela jiná, nenechme se odradit a tvořme ji dál. Jako v příběhu Back to the Future: *Pokud se budoucnost nenaplní vše lze vysvětlit velmi jednoduše. Jen jsme se dostali do jiné časové osy, jinými slovy, do alternativní reality.*

¹ PRINGLE, Thomas, Gertrud KOCH a Bernard STIEGLER. *Machine: In Search of Media*. Minneapolis, USA: Minnesota Press, 2019. 1s

Téma

Pod slovem anachron si můžeme představit chronologickou nekonzistenci v uspořádání událostí, předmětů nebo zvyků z různého období. Může se jednat o technologii, filozofickou myšlenku, hudební styl, materiál, rostlinu nebo zvíře. Cokoli co je umístěno mimo vlastní časovou linii, jelikož je spojené s konkrétní dobou. Anachron je termínem i strukturou chápání odvozen od anachronismu, jenž sám nerespektuje souvislosti času.² Zároveň je anachronismus spíše materiálním zástupcem oproti anachronní asambláži, která je především individuální a intimní.

Anachron je živem naší nutnosti si připomínat, kultivovat a kumulovat to co je nám blízké. Ať se jedná o vzpomínky, upomínky nebo jen krásné věci. Prostředí přizpůsobené touto ideou je autonomní svou podstatou a tvůrce se stává součástí neboli obrazem celku vykreslujícím jeho touhu, chápání i pohled na svět. Díky tomuto sebestřednému projevu zcela nezáleží na sociokulturním názoru či hranicích běžnosti, ale jen a pouze na niterní touze tvůrce být sám sebou. Anachron nás také nabádá, abychom se nebáli a vnímali svět v jeho hrubosti i něžnosti, jelikož takto se nám nabízí. Nelze klást znalosti před nedokonalosti tam, kde je dokonalost aspektem pochybení. Díky anachronu jsme schopni kooperovat s veškerým věděním jako jedním kompaktním celkem.

Poněvadž je anachron ve své jednoduchosti hromaděním nesourodyých prvků s nečasovým zařazením, musí docházet i k nesourodosti tvaru, materiálu a ideí. Konzistentnost těmto heterogenním shlukům dává jejich estetická a myšlenková hodnota. Ta z nich tvoří nové celky současného pohledu, pohledu majícího jednotnou formu. Anachron bují v asambláži přítomnosti a je tvůrcem našich představ. Spojuje věci, které nám jsou blízké, pobízí nás dívat se na přirozený svět tak, jak ho vidí i jiní. Možná takový, jaký bychom ho chtěli vidět my. Tvůrci mohou býti pomyslnými Bohy, tvořícími svět v organizovaných formách prvků, kódů a rytmů.³ Takovéto jednání by se dalo označit za aloplastické s deteritorializační tendencí.

Asambláž nabízí podobný náhled na svět jako anachron jen trochu konkrétnější. Asambláž je analogie hromadění konstruovaných celků z heterogenních částí, které vykazují emergentní vlastnosti. Jedná se o samostatné jednotky. Entity, které značí linii od atomů a molekul k biologickým organismům, druhům a ekosystémům, tím mohou býti považovány za asambláže, a tedy podstatou dané věci, jenž je produktem historických procesů.⁴ Delanda nás směřuje

² *Anachronismus. ABZ slovník cizích slov [online]. Česká Republika: Creative Commons, 2020 [cit. 2020-05-00]. Dostupné z: <https://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/anachronizmus-anachronismus>*

³ *DELEUZE, Gilles, Felix GUATTARI a Brian MASSUMI. A Thousand Plateaus: Capitalism and Schizophrenia. 2. dopl. Minneapolis, USA: Minnesota Press, 1987. 502s*

⁴ *DELANDA, Manuel. A New Philosophy of Society: Assemblage Theory and Social Complexity. Annotated edition. London - New York: Continuum, 2006. 3s*

k vnímání světa jako celku, nebo i celek celků poskládaný tak, aby byly kompaktní svou různorodostí.

V rámci mé tvorby se asambláž i anachron silně projevuje. Vnímáním světa jsme schopni seskupovat osamocené útvary v estetické formy a stále dokola je přetvářet, přesouvat, měnit. Aniž bychom zcela od základu zničili podstatu jednotek. Ovšem za pomoci anachronické asambláže se více než kdy jindy projevuje naše racionální abstrakce sociální představivosti. Iluze toho, jak má svět jako celek vypadat a být organizovaný, ačkoliv se neustále mění. Jedná se o soustavu společensko-kulturních představ, které prezentují psychologickou nutnost. Je to historická nahodilost, které říká, že věci tak byly, jsou a být musí. To ovšem v kontextu anachronu neplatí. Svět je v dlouhodobém měřítku proměnlivý a stále se vyvíjí. Neměnnost je klamná forma jistoty, která pomáhá stanovit mantinely bezpečí. Současným trendem je také oproštění se od antropomorfních forem identity. Věda nás často svou mechaničností a technicitou staví před svět zbavený veškerého citu, který by byl nějakým způsobem importován skrze naše okolí.

Z tohoto hlediska je dočasným a s odstupem i zastaralým impulzem. Proto zde vyplývá, že se nadměrné kontrasty v dlouhodobém měřítku zaoblují a homogenizují. Takovýto aspekt nacházíme u asambláže i u mé tvorby. Objekty jsou prorůstány vegetací, která degraduje a přetváří původní hodnotu tvaru v jednotící celek.

Anachronická společnost

Vzniká skrze pocit, kdy nejsme časově definováni, jsme jen cizorodým nedobovým prvkem. Naivně promítáme sami sebe do fantaskní představy o nesmrtelnosti a postrádáme atributy jsoucna. Ztrácíme představu o skutečnosti, přítomnosti, budoucnosti. Stáváme se sobeckým genem. Stáváme se svým dílem, novým stylem, prevencí a polychromem tváře. Sníme o tom, jak tvořit lepšího člověka na úkor tvaru. Jelikož takovýto obnažený Akt prolne mezeru mezi modernitou, technologií, racionalitou, striktností a tradičními zákusky, založenými na rituálních momentech jejich požívání s rytmičným chvástání. My jsme vlna, my všichni a všechno, nic nás nezastaví a třese se před námi nejistotou. Jedním okem vidíme to, co jsme dnes a druhým nahlížíme do minulosti. Ale současně víme, že tělo cítí ozvěny budoucnosti. Tak jako uši slyší vše, co se říká v d'moll. Stali jsme se šípem, který vystřelil Zénón i nominální realitou. Při chůzi držíme diagonálu a krokem obtékáme přímkou času. Hrubosti se časem začnou třít na prach a kupit věcmi, které nepotřebujeme, nevyužíváme, ale nechceme se jich zbavit. Nostalgie k minulosti? Úcta k šípu? Láska ke špíně? Věci stárnou, reznou, krouží se, ztrácejí se v mlze a pojí se ve změti neurčitěho tvaru. Náš starý život se stává prostorem a domovem životu jinému. Domem v domě. Duševním chrámem bytostí s jinou duší.

Pod duálním aspektem generické formy a operativní ontologií, můžeme chápat koncepty, myšlenky, technologie a kultury, které se pokoušejí smířit vztah mezi přírodou, kulturou, člověkem a technologií.⁵

Proces

Na diplomové práci jsem začal pracovat začátkem zimního semestru 2019. Pro systematickosti práce jsem si stanovil termín dokončení cyklu Anachron počátek letního semestru. Termín byl splněn a vzniklo pět objektů. Do začátku březnové celostátní karantény vznikly další dva objekty, které nebyly zpočátku naplánovány. Zbýlý čas jsem věnoval ladění detailů, teorii, vizualizacím, katalogu a programování.

Rád bych v budoucnu sérii doplnil o další objekty. Již v průběhu zimního semestru vznikaly návrhy na objekt skládající se ze sedmi menších částí. Jednalo by se o uzavřené ekosystémy v akváriích o rozměru 120 x 50 x 3 cm. Další plánem je sborník autorských básní vydaných v malém nákladu. Také bylo uvažováno o sestrojení vzdušného a slunečního zdroje, který by z části dobíjel energii pro objekty.

Prostředky

Rád pracuji prakticky a systematicky. Tento fakt je čitelný, jak v použitých trvale udržitelných materiálech, tak v přístupu ke tvaru a funkčnosti. Veškeré objekty, ačkoliv jsou objemné, jsou snadno sestavitelné i rozložitelné pro účely snadné manipulace.

Nejčastějším materiálem je kov, beton, rostliny a elektroinstalace. V menší míře také pryskyřice.

Nejvíce tvůrčího času bylo věnováno práci s kovem a betonem. V zámečnické dílně jsem své objekty svařoval, řezal a brousil. Zkoumal jsem možnosti manipulace, instalace a deinstalace děl. Výsledkem byla integrovaná technika teleskopů, háků a umístění šroubů tak, aby byly skryty. Pro ucelenou estetickou povrchovou úpravu jsem nechával kov zreznout a následně ho nástřikem pokryl transparentním lakem. Ovšem místa, která měla plnit účel rezervoárů zeminy, kde by byla koroze nežádoucí, jsem ošetřil Tlumexem neboli antikorozi barvou.

Betonové geometrické části plnící účel květináčů jsou prorůstány přírodninou podtrhující dojem pevného leč degradujícího materiálu. Při jejich formování jsem pracoval s otisky drnů, trav a jiných přírodních materiálů. Rozmanitost přírody je přítomna i v samotném betonu, jelikož neobsahuje jen tradičně používaný písek, ale také rostly, větve, listy, semena, i běžnou zeminu. Takřka vše

⁵ PRINGLE, Thomas, Gertrud KOCH a Bernard STIEGLER. *Machine: In Search of Media*. Minneapolis, USA: Minnesota Press, 2019. 3s

co příroda nabízí. Ovšem i zde jsou místa určená pro živou zeminu ošetřena Tlumexem, aby se zabránilo úniku vlhkosti a následnému vysušování rostlin.

Skleněné části jsem si chtěl nechat vyrobit, ale nakonec mi přišly vhod již hotové dvouvrstvé okenní tabule. Nevýhodou však bylo to, že byly užší než jsem zpočátku zamýšlel.

Elektroinstalace má důležitý záměr angažovat diváka, zároveň však plní podstatnou funkci. Především tam, kde je kladen důraz na rostliny, používám osvětlení nahrazující slunečné záření, aby byla podpořena výživa, růst a celková existence života. Některé objekty vyžadovaly minipočítač. Zde práce spočívala i v programování a pájení spojů na desku.

Souvislosti

Inspirační zdroje jsem rozdělil do dvou sekcí dle významového zařazení.

Do první skupiny jsem umístil vědce, badatele a vynálezce - umělce.

Pierre Huyghe je umělec, který prohlašuje, že život je hlavním zájmem jeho praxe: *“Zajímá mě, jak kvantifikovat různé variace bytí, jak zintenzivnit přítomnost věcí.”* V mnoha svých performancích, filmech, a instalacích používá řadu živých tvorů například hmyzu, rostlin, zvířat a lidí, aby poukázaly na jejich chování a interakce. Tyto práce se stávají laboratořemi pro formulování složitých sociálních jevů, nejistého rozlišení mezi fikcí, realitou a současnými systémy víry.⁶

Tvorba Julian Charrière spojuje umění, vědu či antropologii a zdůrazňuje napětí vyplývající z našeho moderního světa. Zároveň přispívá k diskusi o sociálních a environmentálních důsledcích pokroku, který posouvá společnost vpřed. Také ve své práci experimentuje s nekonvenčními materiály a metodami pro jejich symbolický význam, který zastupují. *“Vztah mezi „přírodním“ světem a člověkem je v mé práci určitě opakujícím se tématem, ale také se týká způsobu, jakým se tento vztah vyvinul. Je zrychleným procesem technologického pokroku.”*⁷

Evžen Šimera je vizuální umělec prezentující se především prostřednictvím klasického média obrazu s konceptuální tendencí. Barvu chápe jako stavební materiál a chemickou látku, která má objem, váhu a hustotu. Svým postupem práce rozkládá malbu až k prvopočátku skrze barvu, pigment až na oxid kovu. Jeho práce nese tendence entropie a alchymie. Malbu zakládá

⁶ Pierre Huyghe. Artsy [online]. New York: Domino, 2020 [cit. 2020-05-00]. Dostupné z: <https://www.artsy.net/artist/pierre-huyghe>

⁷ Berlin from an artist's perspective: an interview with Julian Charrière. My Art Guides [online]. Italy: Carla Ingrassiotta, 2019 [cit. 2020-05-00]. Dostupné z: <https://myartguides.com/interviews/berlin-from-an-artists-perspective-an-interview-with-julian-charriere>

na netradičních chemických procesech. Například používáním tekutého dusíku proměňuje akrylovou barvu v pevný objekt, který následně podléhá rozpadu.⁸

Jan Kulka je autorem prakinematografických aparátů. Pracuje s filmem jako s uměleckou artikulací světla. Pramítkačka užívá filmovou iluzi tvořenou synchronizací rychlosti pohybu promítaného materiálu a frekvence světla. Je schopná promítat veškeré klasické filmové formáty, ale současně také široké spektrum dalších materiálů. Například krajku, prvky nalepené na izolepě, obinadla, bublinkovou fólii a jiné.⁹

Na druhém místě jsou tvůrci, kteří kladou důraz na změnu prostředí neboli produkci iluzivního prostoru.

James Turrell přistupuje ke světlu jako k vědecky konstruovanému médiu, kterým mění vnímání prostoru. Tento aspekt prostupuje celým jeho dílem, které často přesahuje fyzické hranice galerijního nebo muzejního prostoru. Turrell je proto známý svými pohlcujícími pracemi s prostorem, který narušuje intenzitou světla a mění jej v umění. Jeho tvorba vtahuje diváka do děje svou zdánlivou jednoduchostí, ale ve skutečnosti je neuvěřitelně technicky náročná. Světlo samo o sobě se stává fyzickou entitou, zpochybňující smysly i celkové vnímání diváka a tím vytváří individuální zážitek. *“Moje práce je více o tvém vidění než o mém vidění, i když je to produkt mého vidění.”*¹⁰

Armin Linke je fotograf a filmař, který kombinuje současné technologie zpracování obrazu tak, aby rozmazal hranici mezi fikcí a realitou. Ve své práci se zabývá především fotografickou reprezentací a průnikem kolektivní paměti, historie a archivu. Je fascinován přírodou, technologií a městským prostředím, ve kterém žijeme.¹¹

Bruce Munro je umělec známý pro svou tvorbu velkých a pohlcujících site-specific instalací, inspirovaných převážně jeho zájmem o sdílení lidského zážitku. Jeho tvorba se zakládá na kráse osvětlení, oslovuje diváka jako zdroj tajemství a radosti. I když práce mohou budit dojem přirozené jednoduchosti, jsou technicky náročné. A to především díky provázanosti zářivých artefaktů podtrhujících prostorovou asociaci skrze magii okamžiku.¹²

⁸ Evžen Šimera. Artlist — Centrum pro současné umění Praha [online]. Praha: Centrum pro současné umění Praha, 2020 [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: artlist.cz/evzen-simera-2652

⁹ Jan Kulka. Česko-Slovenská filmová databáze [online]. Praha: POMO Media Group, 2020 [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.csfd.cz/tvurce/316442-jan-kulka>

¹⁰ James Turrell. James Turrell [online]. Kalifornie, USA: Turrell, 2020 [cit. 2020-05-00]. Dostupné z: <http://jamesturrell.com/about/introduction>

¹¹ Armin Linke [online]. Berlin: Studio Armin Linke, 2020 [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.arminlinke.com>

¹² Bruce Munro [online]. Wiltshire: Bruce Munro Studio, 2020 [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.brucemunro.co.uk>

Závěr

I když se anachronní svět ve své podstatě skládá z nesourodých neboli heterogenních aspektů celku, náš svět se ve skutečnosti z nesourodých prvků neskládá ani nemůže. Všichni a všechno jsme postaveni na stejném základu. Vzniknuvší na stejném místě, ze stejného prvobodu. Není nic lehčího a zároveň těžší než si tuto skutečnost uvědomit. Živá příroda, čímž máme namysli faunu i floru, se dnes více než kdy jindy stala neoddělitelnou od kultury a pokud máme pochopit vzájemné působení mezi ekosystémem, mechanosférou, společností a individuálním referenčním světem, musíme se naučit nemyslet lineárně, ale příčně.¹³

¹³ GUATTARI, Felix, Ian PINDAR a Paul SUTTON. *The Three Ecologies*. London: THE ATHLONE PRESS, 2000. 43s

Seznam použitých zdrojů

DELANDA, Manuel. *A New Philosophy of Society: Assemblage Theory and Social Complexity*. Annotated edition. London - New York: Continuum, 2006. ISBN 0-8264-8170-1.

DELEUZE, Gilles, Felix GUATTARI a Brian MASSUMI. *A Thousand Plateaus: Capitalism and Schizophrenia*. 2. dopl. Minneapolis, USA: Minnesota Press, 1987. ISBN 0-8166-1401-6.

GUATTARI, Felix, Ian PINDAR a Paul SUTTON. *The Three Ecologies*. London: THE ATHLONE PRESS, 2000. ISBN 0 485 00408 9.

PRINGLE, Thomas, Gertrud KOCH a Bernard STIEGLER. *Machine: In Search of Media*. Minneapolis, USA: Minnesota Press, 2019. ISBN 978-3-95796-148-8.

Anachronismus. *ABZ slovník cizích slov* [online]. Česká Republika: Creative Commons, 2020 [cit. 2020-05-00]. Dostupné z: <https://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/anachronizmus-anachronismus>

Armin Linke [online]. Berlin: Studio Armin Linke, 2020 [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.arminlinke.com>

Berlin from an artist's perspective: an interview with Julian Charrière. *My Art Guides* [online]. Italy: Carla Ingrassiotta, 2019 [cit. 2020-05-00]. Dostupné z: <https://myartguides.com/interviews/berlin-from-an-artists-perspective-an-interview-with-julian-charriere>

Bruce Munro [online]. Wiltshire: Bruce Munro Studio, 2020 [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.brucemunro.co.uk>

Evžen Šimera. *Artlist — Centrum pro současné umění Praha* [online]. Praha: Centrum pro současné umění Praha, 2020 [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: artlist.cz/evzen-simera-2652

James Turrel. *James Turrel* [online]. Kalifornie, USA: Turrel, 2020 [cit. 2020-05-00]. Dostupné z: <http://jamesturrell.com/about/introduction>

Jan Kulka. *Česko-Slovenská filmová databáze* [online]. Praha: POMO Media Group, 2020 [cit. 2020-05-20]. Dostupné z: <https://www.csfd.cz/tvurce/316442-jan-kulka>

Pierre Huyghe. *Artsy* [online]. New York: Domino, 2020 [cit. 2020-05-00]. Dostupné z: <https://www.artsy.net/artist/pierre-huyghe>

Obrazová dokumentace

Objekt č. 2001: Materiál - válcovaný plech, T profil, jekl, skleněná tabule, beton, okrasná dřevina, elektroinstalace / Pro zavlažení tohoto objektu je zapotřebí zmáčknout spínač, který ovládá čerpadlo. Zároveň si tento objekt sám řekne, kdy je ho potřeba zalít, jelikož si měří vlhkost půdy sám. LED trubice je určena pro interiérové pěstování. Světlo, které produkuje, podporuje růst i výživu okrasné dřeviny.

Objekt č. 2002: Materiál - válcovaný plech, jekl, popínavá rostlina, elektroinstalace / LED trubice jsou určeny pro interiérové pěstování. Světlo, které produkují, podporuje růst i výživu popínavé rostliny.

Objekt č. 2003: Materiál - válcovaný plech, T profil, U profil, pryskyřice, elektroinstalace / Objekt se skládá ze tří epoxidových desek, jež jsou zdobeny mou vlastní technikou, kterou jsem sám vyvinul. Světelná instalace plní funkci prosvětlení desek.

Objekt č. 2004: Materiál - válcovaný plech, L profil, pryskyřice, elektroinstalace / Světelný objekt.

Objekt č. 2005: Materiál - beton, popínavá rostlina, elektroinstalace / Betonové objekty inspirované historizujícími prvky. S náznakem anorganického rozpadu. LED žárovky je určeny pro interiérové pěstování. Světlo, které produkují, podporuje růst i výživu popínavé rostliny.

Objekt č. 2006: Materiál - beton, popínavá rostlina, elektroinstalace / Betonové objekty inspirované historizujícími prvky. S náznakem anorganického rozpadu. LED žárovky je určeny pro interiérové pěstování. Světlo, které produkují, podporuje růst i výživu popínavé rostliny.

Objekt č. 2007: Materiál - válcovaný plech, jekl, beton, popínavá rostlina, elektroinstalace / LED žárovka je určena pro interiérové pěstování. Světlo, které produkuje, podporuje růst i výživu popínavé rostliny.

Objekt č. 2008: Materiál - válcovaný plech, jekl, beton, popínavá rostlina, elektroinstalace / Lavice je variabilní interiérový i exteriérový objekt. Je možné ji zkrátit na dva metry nebo mnohonásobně rozšířit. Dřevěné desky - sedadla se dají přesouvat, přidávat i ubírat dle libosti. LED žárovka je určena pro interiérové pěstování. Světlo, které produkuje, podporuje růst i výživu popínavé rostliny.